

Μεγάλη Παρασκευή και Μέγα Σάββατο με μπότσηδες (πρωί) στο νησί της Κέρκυρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Τη Μεγάλη Παρασκευή, μετά την αποκαθήλωση, στην Κέρκυρα συνηθίζεται η κάθε μια ενορία, να λιτανεύει τον επιτάφιο, αρχής γενομένης από 2ας μεταμεσημβρινής ώρας έως την 10ην εσπερινή, που λιτανεύεται ο τελευταίος επιτάφιος του Μητροπολιτικού Ναού. Ειρήσθω, ότι όλοι οι επιτάφιοι των ενοριών, συνοδεύονται από τις φιλαρμονικές εταιρίες της Πόλεως, και διέρχονται διαμέσου της πλατείας Λιστόν και καταλήγουν στους ναούς των.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης, με τη συμμετοχή όλων των τοπικών φορέων του νησιού μας, Βουλευτών, Περιφερειάρχου, Δημάρχου και εκπροσώπων των στρατιωτικών, αστυνομικών, λιμενικών, πυροσβεστικών και

εκπαιδευτικών της νήσου.

Κατά την διάρκεια των εγκωμίων, την τρίτη στάση, την έψαλε η πολυφωνική χορωδία του μητροπολιτικού ναού. Εις το μέσον της λιτανείας, και στο κέντρο της πλατείας Λιστόν (Πεντοφάναρο), έγινε δέησης, ενώπιον του επιταφίου, και ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε μικράν προσφώνηση και ευχές στον λαό του Θεού, που κατέκλυσαν όλη την Κέρκυρα, από διάφορα μέρη της Ελλάδος, αλλά και της Ευρώπης. Υπογράμμισε ότι, απόψε, κέντρον της λατρείας μας, αποτελεί ο εράσμιος Νυμφίος της Εκκλησίας. «Εκατομμύρια χριστιανοί ανά τον κόσμο, λιτανεύουν το Νυμφίο της εκκλησίας, ψάλλοντας επιταφίους ύμνους για την ταφή του Χριστού. Μαζί με όλους αυτούς και εμείς, οι Κερκυραίοι, αλλά και οι φιλοξενούμενοι επισκέπτες, συμμετέχουμε κρατώντας το αναμμένο αγιοκέρι στα χέρια μας, και έχοντας την κατάνυξη στην καρδιά μας. Βλέποντας κανείς αυτή την ανθρωποθάλασσα, θα μπορούσε να υποθέσει πως ο Χριστός κυριαρχεί στην πλειονότητα. Και όμως τα φαινόμενα απατούν. Ήταν πάντα, και είναι ο Χριστός και σήμερα, στην μειονότητα.

Ήταν στην μειονότητα, όταν γεννιόταν στο φτωχό σπήλαιο της Βηθλεέμ, και δεν υπήρχε τόπος εν τω καταλύματι. Στην πλειονότητα ήταν ο Ηρώδης, που διέθετε δύναμη και εξουσία. Ήταν στην μειονότητα, όταν αργότερα κήρυξε την επανάσταση της αγάπης, ενάντια στο ανήθικο κατεστημένο της εξουσίας. Ήταν στην μειονότητα, όταν κήρυττε, ότι πρέπει να τιμά κανείς τον άνθρωπο για αυτό που είναι, για την προσωπική του αξία και όχι για αυτά που κατέχει, θέσεις και αξιώματα. Ήταν στην μειονότητα, όταν έλεγε πως ένας δούλος του Καίσαρα μπορούσε να είναι περισσότερο άνθρωπος, παρά ο Καίσαρας. Ήταν στην μειονότητα, όταν ασυμβίβαστος στις διακηρυγμένες αρχές Του, ανέβαινε στο Σταυρό, πληρώνοντας με τη ζωή Του. Στην πλειονότητα ήταν οι δημαγωγοί, που επιδίδονταν στην παραπλάνηση, διαστρεβλώνοντας την αλήθεια.

Μπορεί να πέρασαν είκοσι αιώνες, αλλά και σήμερα εξακολουθεί να είναι στην μειονότητα ο Κύριος μας. Είναι στην μειονότητα και σήμερα, γιατί ο δρόμος που εισηγείται, αξιώνει αγώνες και θυσίες. Οι άνθρωποι σήμερα ζητούν εύκολες λύσεις, το βόλεμα και λιγότερη προσπάθεια. Είναι στην μειονότητα γιατί κηρύττει την Αγάπη, την Συμπόνοια, την Αλληλεγγύη, την Ειρήνη, την Δικαιοσύνη, την Ισότητα. Και αυτά για την πλειονότητα είναι αποδεκτά, μόνο που τα συνθήματα αυτά, τα χρησιμοποιεί υποκριτικά, αφειδώς, και υπηρετεί τα συμφέροντα με κυνισμό και χυδαιότητα. Είναι στην μειονότητα, γιατί εισηγείται την καλλιέργεια της ψυχής σε βάθος, την εσωτερικότητα που παράγει ήθος. Στην πλειονότητα είναι οι φανφαρόνοι, που δουλεύουν στον κόσμο των εντυπώσεων, της βιτρίνας και των προσωπείων. Είναι στην μειονότητα, γιατί είναι για τους εκλεκτούς του

πνεύματος, του αγώνος, της πίστewς. Και οι εκλεκτοί είναι λίγοι. Αυτοί εμπιστεύονται τον εαυτό τους, στα χέρια του Κυρίου, προκειμένου να αναγεννηθούν και να φθάσουν στην Θέωση. Οι πολλοί δεν έχουν τέτοιες διαθέσεις, και ατυχώς είναι εκείνοι, που κυριαρχούν στην ζωή και διαμορφώνουν τον περίγυρο.

Εμείς ας αναρωτηθούμε, πού ανήκουμε; Στην μειονότητα ή την πλειονότητα; Ας αποφασίσει ο καθένας και ας επιλέξει.

Η ιερά λιτανεία κατέληξε στον Μητροπολιτικό Ναό περί την πρώτην πρωινήν ώρα. Το Μέγα Σάββατο, υπάρχει η παράδοση από την Ενετοκρατία, που απαγόρευε την λιτανεία του επιταφίου το βράδυ της

Μεγάλης Παρασκευής, και γι' αυτό είχε δοθεί άδεια, να λιτανεύεται το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου. Κατά αυτή την λιτανεία, λιτανεύεται και το Ιερό σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνος, που μάλιστα επέχει και θέση επισκόπου, αφού έπεται του επιταφίου, και εις ανάμνησιν μεγάλου θαύματος, της λεγομένης σιτοδείας, που το Μέγα Σάββατο θαυματουργικά, οδηγήθηκε ένα πλοίο στην Κέρκυρα με την επέμβαση του Αγίου και έφερε σιτάρι, προκειμένου να έχουν ψωμί οι άνθρωποι και να κορέσουν την πείνα τους. Και αυτή η λιτανεία είναι μεγαλοπρεπής, με την συμμετοχή όλων των φιλαρμονικών, προσκόπων και σχολείων, που κατ' αυτήν δεν γίνεται δέησις, διότι το Μέγα Σάββατο, σιγή τιμάται. Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος, λειτούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, στην εσπερινή Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως.

Παράδοσις αποτελεί κατά τους στίχους του Αποστόλου «Ανάστα ο Θεός, κρίνων την γήν», να χτυπούν όλες οι καμπάνες της πόλεως και των χωριών, και να ρίπτουν τους λεγομένους μπότηδες, που σημαίνει ότι στην ανανέωση των κεραμικών σκευών έπρεπε τα παλαιά σκεύη, κατ' εκείνην την ώραν να τα ρίψουν για να αντικατασταθούν με νέα. Το γεγονός, έχει εξήγηση θεολογική, που με την ανάσταση του Κυρίου μας, ανανεώνεται όλη η κτίσις. Και μια δευτέρα εξήγηση είναι αυτό που είπε ο προφήτης Ησαΐας, «ίνα συντρίψω αυτούς ως σκεύη κεραμέως», ότι ο Χριστός δηλαδή, μετά την ανάσταση Του, ενεργεί πλέον ως ο Μεσσίας και Λυτρωτής του κόσμου».

